

hed for at give ham Noget for dette Aar. Den ſamme Willighed, ſom medfører, at man uindlader dette Udſdrag for 1 Aar, mener jeg, ogſaa maa tale for, at man heller ikke for de tidligere Aar vil foretage dette Udſdrag i hans normerede Løn. Saaledes maa Sagen ſtille ſig for den, der læſer det ærede Udvalgs her foreliggende Betænkning; men naar det forholder ſig ſaaledes, ſom den ærede Ordfører idag har forklaret, hvad jeg paa ingen Maade tvivler om, vilde mit Forſlag rimeligviis ikke være blevet ſtillet, derſom Betænkningen havde indeholdt det. Ordføreren har ſagt idag, iſtedetfor det, her ſtaaer; thi jeg erkjender da ligefrem, at der ikke har været nogen Grund til at ſtille mit Forſlag. Jeg vil imidlertid afvente den høitærede Kirke- og Underviſningsministers Udtalelſer, da jeg antager, at han ogſaa nærmere vil udtale ſig her paa Stedet om dette Punkt, for at den Vedkommende ved Forhandlingen her kan blive fuldtelig beſkjendt med, hvorledes hans Sag betragtes, ikke alene af Udvalget og dets Ordfører, men ogſaa af den vedkommende Miniſter. — Mit andet Forſlags Antagelſe er bleven ſaa varmt og godt begrundet af den ærede Ordfører, at jeg fuldtændig henholder mig til ham. Han udtalte ſig ſaa anerkjendende og billigende for Andragendet i det Hele taget, at jeg ikke kunde have givet det en ſaa varm anbefaling, og jeg beder derfor det ærede Thing om at lægge ſig den paa Sinde. Det ſyntes imidlertid, at han havde en lille Ekſtremag af Afſtemningen igaar og ſøgte at give denne nogen Virkning paa Afſtemningen idag, men jeg ſkulde dog mene, at han derved ikke har ſet ganſke rigtig paa dette Forhold. Jeg ſkal nemlig gjøre opmærksom paa, at der her ſlet ikke er Tale om nogen Beſtyttelſe af nogen Induſtrigren. Her er Tale om en enkelt Virksomhed, ſom den Vedkommende har bragt op fra Begyndelſen, fra Intet kan man ſige, til et ſaa betydeligt Omfang, at den har vundet Anerkjendelſe ikke blot i Indlandet, men ligeledes rundt omkring i Udlandet, hvor den har vundet flere Præmiedailler foruden Anerkjendelſe herhjemme. Her er Spørgsmaal om en Induſtrigren, ſom ikke beſtaar i Hjøravling, men i Hørtillberedning, i alt Fald foreløbig ſkal forſvinde her i Landet, men her er ikke Tale om at give nogen varig Beſtemmelſe med Henſyn til Beſtyttelſe af denne Induſtrigren enten paa den ene eller paa den anden Maade. I et Dieblik, da der er Spørgsmaal om denne Anſtalts Beſtaen eller Ikke-Beſtaen, er der Tale om at hjælpe en Mand, ſom er iſtand til at forrente og tilbagebetale, hvad Staten maatte yde ham ſom Laan for dermed at opretholde denne Virksomhed. Jeg maa mene, at dette ſlet ikke taaler at ſammenlignes med, hvad man forſtaar ved Beſtyttelſe af en ſaadan Induſtrigren. Man frygter for Følgerne; men jeg ſkulde næſten tvivle om, at man kan paaviſe noget Liſkelde af ſamme Beſtaffenhed ſom dette, og jeg tør tro, at der ikke i en Menneſke-

alder oftere vil forefalde noget enkelt Liſkelde, ſom i det Hele ligner dette. De følger, dette Forſlag kan have, forekomme mig derfor ikke ſaa farlige eller truende, at man af det Henſyn ſkulde forkaſte det, og jeg anbefaler det endnu paa det Bedſte. Jeg har imidlertid den Fortroſtning, at den høitærede Indenrigsminiſter, da Andragendet har været ſendt til ham, og han har afſlaaet det, her vil udtale ſig angaaende de Grunde, ſom have bevæget ham til dette hans Afſlag. Jeg kunde maaffe deraf blive ſaaledes overbeviſt, at jeg ogſaa fraſaldt dette Forſlag; men jeg ſkal, ſom ſagt, afvente den høitærede Ministers Udtalelſer om dette Punkt.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Vorſaae): I Anledning af Undriingsforſlaget under Nr. 2, vedrørende Betænkningens Nr. 44, der angaar den af den ſidſte ærede Læſer (S. M. Panſen) ommeldte Seminarieleverer, da ſkal jeg ganſke ſlutte mig til det, ſom blev udtalt af den ærede Ordfører, og ſom er blevet oplyſt fra Miniſteriets Side i Anmærkningerne til Betænkningen til Finantsloven. Efterat Miniſteriet var blevet opmærksom paa den Ubillighed, der var ved den paagjældende Lærers Løn, er der brevveſlet med vedkommende Myndighed, ſom har erkjendt, at det forholdt ſig rigtigt og overensſtemmende med Lønningens Lovs Forſkrifter, ſaaledes ſom hans Lønning var beregnet; men man har ſamtidig fremhævet, at der var Billighedshenſyn tilſtede, hvorfor vedkommende Forſtander for Seminariet, ſom jo væſentlig er den, der er ſat til at værne om de Læreres Stilling, han har med at gjøre, indſtillede til Miniſteriet, at man af diſſe Billighedshenſyn ſkulde udvirke en ſaadan Underſtøttelſe eller Lønningſforøgelſe, ſom Miniſteriet har foreſlaaet, og ſom det ærede Udvalg er gaaet ind paa. Jeg tror, at man vil finde det naturligt, at Miniſteriet i ſlige Sager væſentlig holder ſig til de Betænkninger, der komme til det fra de lofale Myndigheder. Jeg behøver viſt ikke at tilføje, at Miniſteriet naturligviis ſardeles gjerne vilde ſtaffe en ſaadan Mand en større Hjælp; men det vilde jo ſavne den fornødne Grund at ſtaa paa, naar det ikke havde tilſvarende Erklæring fra de nærmeste Foreſatte.

J. Kruse: Det er Indſtillingspunktet under Nr. 18, jeg ſkal tillade mig at omtale med et Par Ord. Den ærede Ordfører har forøvrigt jo ganſke tydelig fremhævet, hvorledes denne Mand's Stilling er, og det glæder mig, at hele Udvalget med Undtagelſe af to ærede Medlemmer atter iaar foreſlaar Andragendet henviſt til den høitærede Indenrigsminiſter. Det ærede Udvalg gjorde det ſamme iſſor og henviſer nu til den da afgivne Betænkning, hvori der ſiges, at paa Grund af, at Sagen nu laa anderledes klart for end tidligere, vilde det foreſlaa den henviſt til Inden-